

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๗/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๒/๒๕๖๑

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง บริษัท รักษาความปลอดภัย เจริญดีการ์ด จำกัด (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า บริษัท รักษาความปลอดภัย เจริญดีการ์ด จำกัด (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีบทบัญญัติหลายมาตราขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากไม่ส่งเสริมการประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัย จำกัดสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพอันสุจริตและก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ทำให้เกิดการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรม โดยบทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ที่กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย และพนักงานรักษาความปลอดภัยต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามกฎกระทรวง และกำหนดให้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับค่าฝึกอบรม ค่าใบอนุญาต ซึ่งถือเป็นการสร้างภาระให้แก่บริษัทรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัย บทบัญญัติมาตรา ๒๘ ที่กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจในท้องที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของบริษัทรักษาความปลอดภัย หรือสถานที่ที่บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นรับผิดชอบรักษาความปลอดภัย ซึ่งอาจจะเป็น

- ๒ -

การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพในเคหสถานของผู้อื่นและหากฝ่าฝืนอาจถูกยกเลิกสัญญา การกำหนดให้ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นธุรกิจ รักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ อันเป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม และบทบัญญัติมาตรา ๓๔ ก. (๓) และมาตรา ๓๔ ข. (๓) ที่กำหนดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย ต้องสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษาภาคบังคับ และบุคคลที่เคียดแค้นโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด สำหรับความผิดเกี่ยวกับ ชีวิตและร่างกาย ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตาม กฎหมายว่าด้วยการพนัน ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต และไม่ใช่ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ร้องยังกล่าวอ้างว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลแขวงปทุมวันในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๘๘/๒๕๖๐ ที่นายเย็น พุทธซ้อน (จำเลย) ซึ่งเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย ถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกและให้รอลงอาญาไว้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ และลงโทษปรับ ๒,๐๐๐ บาท ในขณะที่พระราชบัญญัติธุรกิจ รักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังมีได้ตรากฎกระทรวงออกมารองรับ เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๒๑๐ (๑) มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๕

ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อให้ส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๑ (๑) แล้ว ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่าแม้คำร้องดังกล่าวจะมีการกล่าวอ้างว่าบทบัญญัติ แห่งกฎหมายบางมาตราขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่ประเด็นปัญหาดังกล่าวผู้ตรวจการแผ่นดินได้เคยมี คำวินิจฉัยเสนอแนะไปยังนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว และหน่วยงาน ของรัฐที่เกี่ยวข้องแล้ว และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษา ความสงบแห่งชาติได้ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๖๗/๒๕๕๘ เรื่อง การแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธุรกิจรักษาความปลอดภัย โดยนำข้อเสนอแนะพร้อมทั้งข้อสังเกตของผู้ตรวจการ แผ่นดินไปประกอบการพิจารณาเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยแล้ว คำร้องเรียนของผู้ร้องจึงเป็นเรื่องที่ ผู้ตรวจการแผ่นดินเคยสรุปผลการพิจารณาและยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงใหม่อันอาจ ทำให้ผลการพิจารณาเปลี่ยนแปลงไป จึงไม่มีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญที่ผู้ตรวจการ

แผ่นดินจะพิจารณาเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย และให้ยุติการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้ร้อง

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เกี่ยวกับการให้อำนาจนายกรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงหรือประกาศ โดยกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

(๒) พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ หรือไม่

(๓) คำพิพากษาของศาลแขวงปทุมวันในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๕๕/๒๕๖๐ ขอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๒๑๐ (๑) มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๕ หรือไม่ หากไม่ขอบด้วยรัฐธรรมนูญแล้ว นายเย็น พุทธซ้อน (จำเลย) จึงเป็นผู้ไม่เคยกระทำความผิดในกรณีเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ไม่มีใบอนุญาตให้เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตจากนายทะเบียน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ให้นำความในวรรคหนึ่งและ

วรรคสองมาใช้บังคับแก่กรณีผู้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพประสงค์จะยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญด้วยโดยอนุโลม”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องใช้สิทธิยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ในการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญโดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ เกี่ยวกับการให้อำนาจนายกรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงหรือประกาศ โดยกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เป็นการสร้างภาระให้แก่บริษัทรักษาความปลอดภัย และเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมนั้น เป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่ากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีสิทธิดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นกำหนดไว้แล้ว จึงไม่อยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒)

ที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ นั้น เป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งตามรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้สิทธิในการยื่นคำร้องเกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะแล้วโดยการใช้สิทธิทางศาลตามมาตรา ๒๑๒ หรือการใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ในขณะที่เดียวกันผู้ร้องมิได้กล่าวอ้างให้ชัดเจนว่ามีการกระทำใดอันเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้องอันเป็นผลมาจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ดังนั้น จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

- ๕ -

ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๔๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

สำหรับที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๔
ก. (๓) และมาตรา ๓๔ ข. (๓) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
มาตรา ๔๐ และมาตรา ๗๔ และการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลแขวงปทุมวัน ในคดีหมายเลขแดงที่
อ. ๑๙๙/๒๕๖๐ เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ ประกอบ
มาตรา ๒๑๐ (๑) มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๕ นั้น บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับการ
กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของพนักงานรักษาความปลอดภัย และผู้ร้องมิได้เป็นผู้เสียหาย
ในคดีดังกล่าวโดยตรง ผู้ร้องจึงมิใช่บุคคลที่ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ดังนั้น
จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับ
คำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

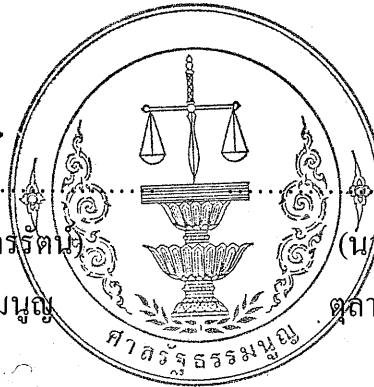

(คำสั่งที่ ๔๓/๒๕๖๑)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ